

ఆదివారం.

ఇంత మహానగరంలో నేను చూడని తెలుగు సినిమా లేకపోవడం వింతగా వుంది. బోరుకొండ తోంది. చదివేందుకు బుక్స్ కూడా ఏమీ లేవు.

ఫ్రెండ్స్ దగ్గరకెళ్తామంటే ఆర్డర్ తీసుకోవాలంటే గడిపి వచ్చాను కదా, మళ్ళీ పోయిస్తే తదుపరి పోతే పోజులు కొడతారు.

చదువు ఉన్నాయి. పేపర్ బాధపడుతుండేమో అన్నట్లు ఎంతో సున్నితంగా రాసిన వారెవరో? సెలక్షన్ చదవడం పక్కన పెట్టి పేజీలు తిప్పడం వెయిద లు పెట్టా.

'సువర్ణ' అని!

అక్షరాలు చూసినప్పుడే అనుకున్నా అవి రాసింది అమ్మాయే అయి ఉండవచ్చని. అంత ఓపిగ్గా, అంత సుకుమారంగా రాసే మగనన్నాసులు ఈ కాలంలో ఎవరున్నారు?

ఏదో పేరున్నంతమాత్రాన ఆ పేరువాళ్లే అవన్నీ రాసారని నమ్మకమేమిటి? చిన్న సందేహం. ప్రక్క పేజీలోనే ఒక అడ్డస్ కూడా కనిపించింది. ఇది ఎవరో కావాలని ఆడుతున్న ఆటలా వుంది. సరే,

వివరాలి?

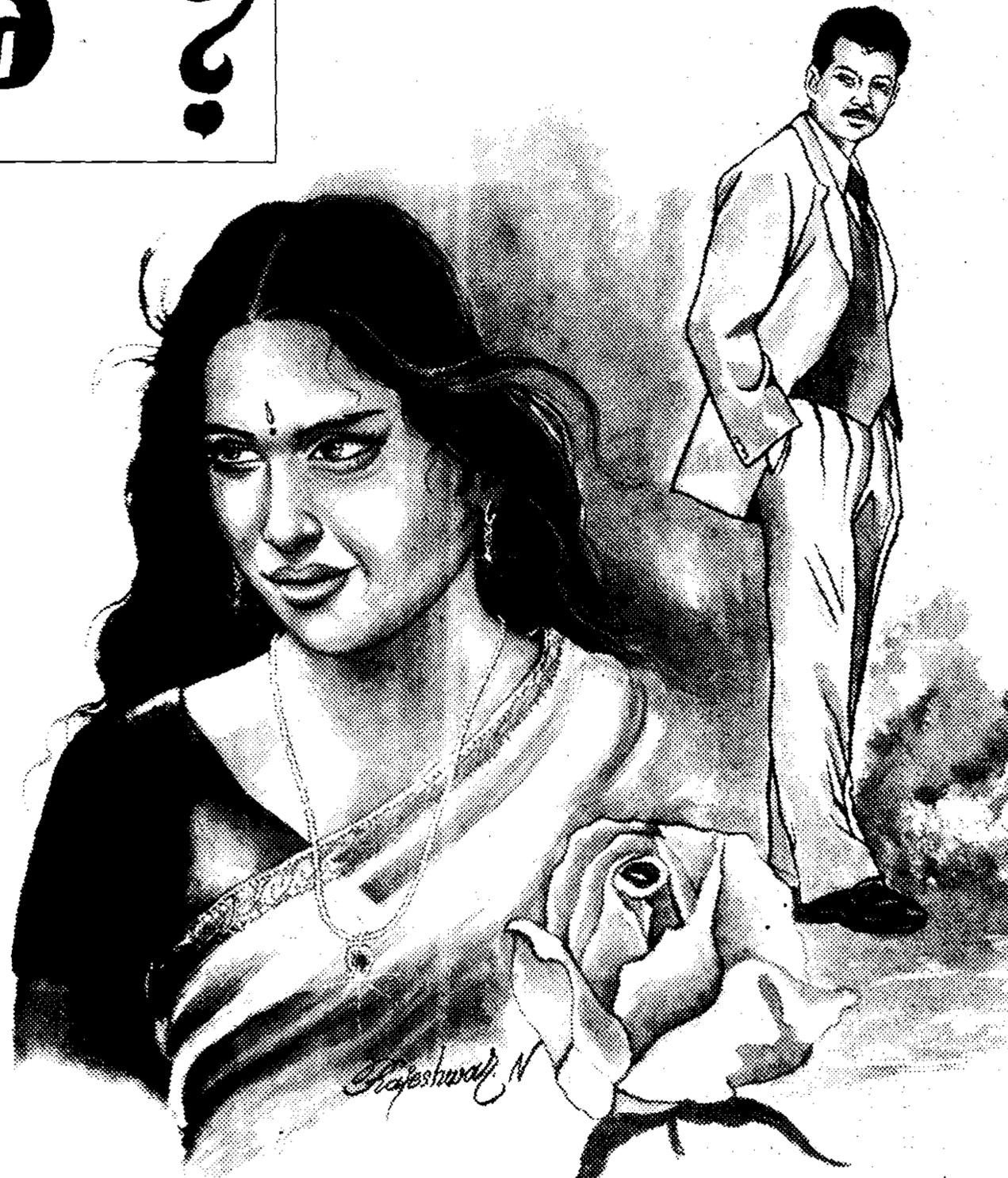
పోనీ హిందీ సినిమా ఏమైనా చూద్దామంటే, పక్కన కూర్చున్నవాళ్ళ హావభావాల్ని చూస్తూ అలాగే మనం యాక్ట్ చెయ్యాలే తప్ప సక్సెస్ సొంతంగా ఒక్క-ముక్క అర్థం కాదు కదా!

హైదరాబాద్ లో ఉంటే హిందీ ఈజీగా వచ్చేస్తుంది అందరూ అంటుంటే నిజమేనేమో అనిపించే వాడిని, ఇక్కడికొచ్చి మూడు సంవత్సరాలువుతున్న ఒక్క-ముక్క రాలేదు. ఎంతాలోచించినా రోజు గడవడమెలానో అంటుపట్టడం లేదు.

బ్లెక్ స్టార్స్ చేశా, అది ఎటువెళ్తామంటే అట్రాక్షన్లు డానికీ రండి అయి. ఆదివారం కావడం వల్ల పాఠశాల పెద్దగా లేదు.

ఓ బుక్ షాపు ముందు రోడ్ మీద సెకండ్ హ్యాండ్ బుక్స్ పెట్టి అమ్ముతున్నారు. బ్లెక్ పక్కనే పాఠశాల వేసి ఓ పదినిముషాలు చూశా, మంచి బుక్స్ వైసా దొరుకుతాయేమోనని. బోలెడు పుస్తకాలున్నాయి. కానీ నాకు నచ్చలేదు. నచ్చనివి బుక్స్ కాదని స్టాల్ వాడు చెప్పే రేటు. ఫ్రెండ్స్ రేటు మీద 20 శాతం డిస్కాంట్ ఇస్తానంటున్నాడు. 'ఈ మాత్రం డిస్కాంట్ కొత్త పుస్తకాల మీద కాదా ఇస్తారు' అనుకుంటూ ఏమీ చేయాలా అని ఆలోచించా- వెంటనే గుర్తొచ్చింది. ఓ ఇరవై నిముషాల్లో కోశీ చేరా. నాలాంటి చాలామంది తమక్కాలిసిన బుక్స్ కోసం రోడ్ మీద బారులుతీరి సెలక్షన్ చేసుకుంటున్నారు. ఓ గంట సుదీర్ఘ అన్వేషణ తరువాత నాకు నచ్చిన పుస్తకం నచ్చిన ఖరీదులో దొరికింది. హామ్యూ ఇవ్వాలికి ఫుడ్ దొరికినట్లే అందుకుని ఆ పుస్తకాన్ని పుచ్చుకుని బయల్దేరా.

మధ్యాహ్నం లంచ్ చేసి బుక్ తెరిచా. చదువుతూ ఉంటే ఇంటర్వెస్ పెరుగుతోంది. ఓ నలభై పేజీలు చదివిన తరువాత గమనించా, పెన్సిల్ తో మార్కింగ్ ఎవరివో అక్షరాలు. స్వచ్ఛమైన తెలుగు మనసును కదిలించేలా రాసివున్న ఆ వాక్యాలు మత్సరాల

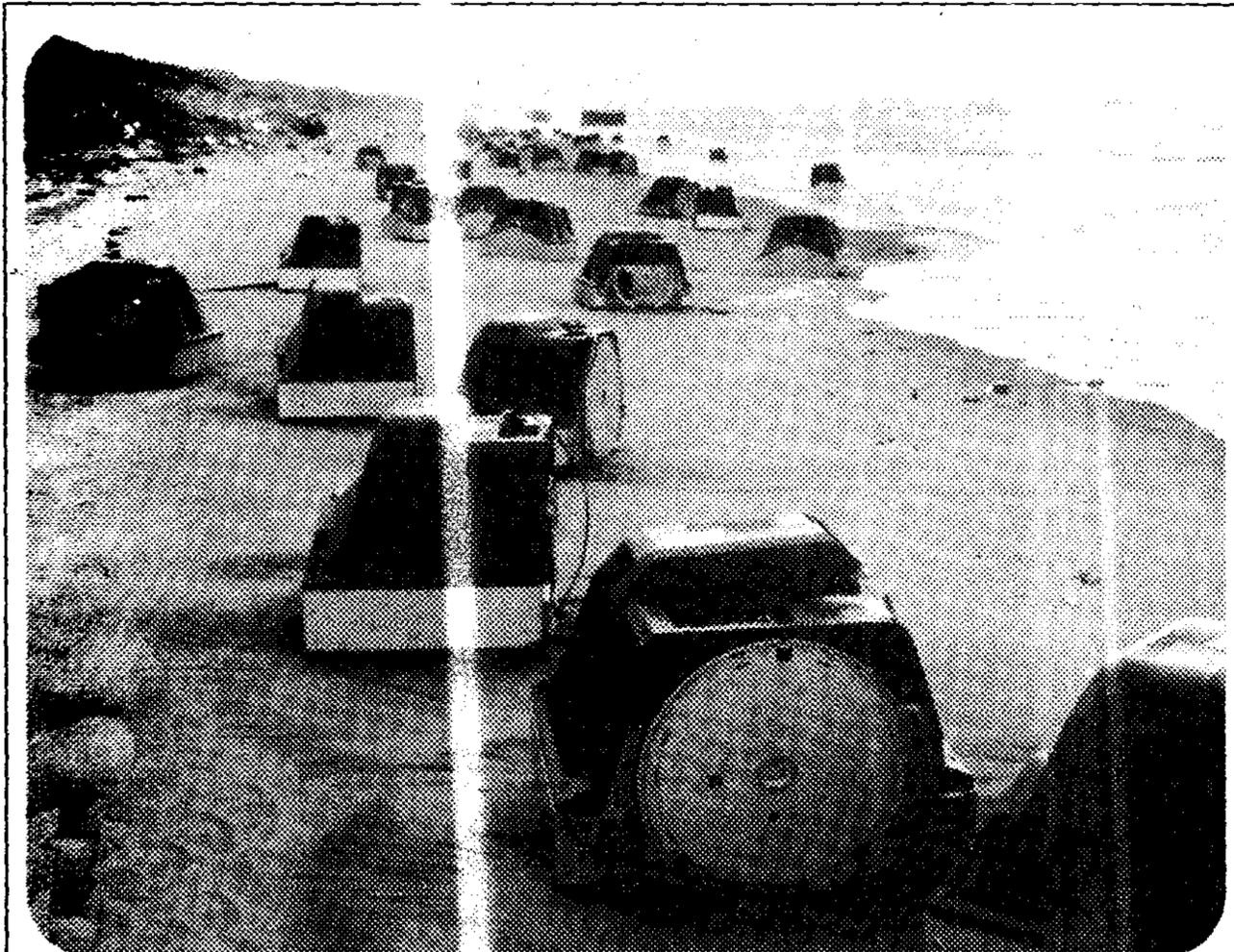
ఎవరు రాశారో అద్భుతంగా ఉన్నాయి ఆ వ్యక్తి భావనలు. అలా రాసింది ఎవరో తెలిస్తే ఎంత బాగుంటుందో అన్న ఒక అర్థంలేని ఆలోచన కలిగింది. నా ఆలోచనకి నేనే నచ్చుకుని ఇంకా పేజీలు తిప్పా. హఠాత్తుగా ఒకవోల కనిపించింది- ఒక పేరు

ఎలాగూ మనకూ ఏమీ పని లేదుగా, ఈ వ్యవహారం ఏమిటో తెల్పుకుండాం అనిపించింది.

మరుక్షణం నాకు ఆ పుస్తకం, దాన్లో ఆమె రాసిన కామెంట్స్, ఎంతగానో నచ్చాయనీ, తనతో పరిచయం చేసుకోవాలని వున్నదనీ ఉత్తరం రాయడం మొదలెట్టా.

ఎవరో చేస్తున్న ప్రాక్టికల్ జోక్లా తెలిసి తెలిసే ఓ బకరానొతున్నానా అని ఒక పక్క మనసు పీకు

కె.యన్.వరప్రసాద్

టీవీల జలకాలాట

ఈ టీవీలు చూస్తే మీకేమనిస్తోంది? కళ్లలో నుంచి నరాసరి సముద్రంలో జలకాలాడడానికి వచ్చాయనుకుంటున్నారా? ఎంతమాత్రం కాదండి. వాయువ్య జపాన్ లోని షియోమషి ప్రాంతంలో నవంబర్ 13న టీవీలు తీసుకెళ్తున్న కంట్రైన్ షిప్ పెన్నానించి ఇవి పడిపోయాయిట. వందలాది టీవీలు ఇలా సముద్రతీరాన నిరుపయోగంగా పడి ఉన్నాయి. తమకి ఎప్పుడు మోక్షం కలిగిస్తారా అని ఈ టీవీలు ఎదురుచూస్తున్నాయి.

తూనే వుంది. సమాధానం వస్తుందని మాత్రం ఆశ లేకపోయినా నా ప్రమేయం పెద్దగా ఉండనే లేటర్ పూర్తికావడం, దాన్ని పోస్టల్ సేవల ద్వారా జరిగిపోయాయి.

లేటర్ రాసి వారం కావొస్తుంది. మాత్రం ఆధారం లేని ఆశతో ఎదురుచూస్తున్నానని తప్పకుండా ఏదో ఒక జవాబు వొస్తుందని నీ, అనుకోకుండా రోపీ బిజినెస్ పని మీద యూనివర్సిటీ వెళ్ళాల్సిందిగా అర్దరు జారీ చేసింది మా కంపెనీ. వెళితే తన జవాబును నేను వెంటనే చూడలేను. కానీ వెళ్లక తప్పదు. గుండ్రటి అక్షరాల్లో అసలే రాసి వున్న లేటర్ ఏదైనా వస్తే వెంటనే నాకు ఈ-మెయిల్ పంపమని రూమ్మేట్ ని బహుమానాలు కుని గుండెనిండా బాధతో, గూడు విడిచి పోయారు దేరా.

మాంచెస్టర్ చేరిన మూడోరోజు ఫ్రెండ్లు నుండి ఈ-మెయిల్ వచ్చింది, నేను చెప్పిన లాంటి లేటర్ వచ్చిందని. ఓ ఐడియా తలుపుకున్న మెరిసిపోతే లేటర్ని ఓపెన్ చేసి వెంటనే ఫాక్స్ చేయమని ఫోను చేశాను రూమ్మేట్ కి. అలా, ఎన్నాళ్ళనుం ఎదురుచూస్తున్న లేటర్ని అందుకున్నా. ఆ అక్షరాలు. ఆ పుస్తకంలో రాసింది, ఈరోజు ఈ లేటర్ రాసింది ఒకరే.

అలా మా ఉత్తర స్రత్యుత్తరాలు మొదలయ్యాయి. కలం స్పేహం బలపడింది.

ఎనిమిది నెలల తరువాత మొదటిసారి ఆమెను చూసే భాగ్యం నాకు కలగబోతోంది.

ఇండియాకి బయలుదేరి వస్తున్నానంటే తను ఎయిర్పోర్ట్ కి వస్తానంది. అక్కడ చేతిలో ఎర్రగులా బీల బొకే పట్టుకుని ఉంటుంది- అదీ నేనామెను గుర్తించే విధానం.

ఎయిర్పోర్ట్ లో చాలామంది ఫ్లవర్ బోకెస్ తో వస్తారు గనక వాళ్ళలో ఆమెను గుర్తుపట్టడం కష్టమవుతుందేమో అని అనుమానం వచ్చిందిగాని ఎలాగోలా కనుక్కోగలననే నా నమ్మకం.

లాంజ్ లో నుండి బయటకొస్తూంటే ఎదురైందో అమ్మాయి. సాంప్రదాయానికి అద్దంపట్టేలా నిండుగా చీర కట్టుకున్న ఆ నీలికళ్ళ పడుచు పిల్ల- పెదవులపై చెరగని చిరునవ్వుతో, సిగ్గుతో ఎర్రబడ్డాయేమో అనిపించేలా వున్న చెక్కిళ్లతో, గాలికి రెపరెపలాడుతూ పైకెగురుతున్న నల్లని కురులను సవరించుకుంటూ, అమ్మాయంటే ఇలా ఉండాలి అనేలా నడిచి వస్తుంటే, లయబద్ధంగా సంగీతాన్నందిస్తున్న ఆమె గజ్జల సవ్వడి వింటూ వస్తున్న నేను మరిచిపోయా. పేరుకు తగ్గట్టే బంగారంలా మెరిసిపోతున్నది. కలలోలా నడుస్తూ చిరున

వ్వుతో ఆమెని పంకరించుకోమేం తో... నన్ను చూడకుండా వాటి వెళ్ళిపోతుంటే... గమనించా ఆమె చేతిలో గులాబీలు లేవని...

మరో విషయం కూడా చూశాను గమనించా. ఆ ప్రక్కనే చేతిలో గులాబీలతో- అక్కడ... తెల్లబడి జీవం లేనట్లున్న కురుల్లో, క్రమ... పాలిపోయి ముడతలు పడిన ముఖం, కళ్లను... టికి కనిపించనీయని సోడాబుడ్డి కళ్ళద్వారా, ఎప్పు... క్లతో వున్న ఓ యాభైయ్యేళ్ళావిడ కూడా... వుంది. చుట్టుపక్కల ఎర్రగులాబీలతో మరెవరూ... లేరు!

నవ్వొచ్చింది నాకు- నా ఊహల్ని, వాటిలోని... రీత్యాన్ని తల్చుకుని. ఇన్ని దేశాలు తిరిగాను, కలం... ప్రపంచం చూశాను- గుండ్రటి అక్షరాలు వాటి... వాళ్ళు అందంగా వుండాలని కాని, అందంగా వున్న... వాళ్ళ మనసులు అందమైనవి కావాలని కానీ లేదు... కదా! పైగా, స్టాటిస్టికల్ గా ఆలోచిస్తే, ఇవన్నీ ఒకరి... లోనే వుండడానికి అవకాశాలు చాలా తక్కువ. అంతేకాదు, అలాటివాళ్ళు కొందరున్నా, నాకు కలి... చయమైన అమ్మాయి (?) వాళ్ళలో ఒకరైవుండే అవకాశాలు ఇంకా ఎంతో తక్కువ.

ఇలాటి విషయాల్లో ఇన్ ట్యూషన్ బహుశా ఎప్పుడూ కరెక్ట్ కాదు!

ఒక్క-క్షణంలో అప్పుడేం చెయ్యాలో అర్థమైంది నాకు. మరుక్షణం ఆమెవైపు నడిచా. ఆమెకు దగ్గరగా వెళ్ళి వొంగి ఆమె పాదాలకు నమస్కరించి నా పేరు చెప్పి "మీరేకదా సువర్ణ! ఇన్నాళ్ళకి మిమ్మల్ని కలుసుకోగలిగినందుకు ఈ క్షణంలో నేను పొందుతున్న ఆనందాన్ని మీకెలా చెప్పాలో తెలియడం లేదు. బయలుదేరండి మనం వెళ్తూ మాట్లాడుకుందాం" అన్నాను ఆమెతో.

ఆమె ముఖంలో పట్టరాని సంతోషం మెరిసింది. చిరునవ్వుతో కూడిన స్వరంతో "ఇంతవరకూ నువ్వేమి చెప్పావో, ఎందుకు చెప్పావో ఒక్క-ముక్క కూడా నాకర్థం కాలేదు నాయనా! నేను అమెరికాలో మా అమ్మాయి దగ్గరకి వెళుతున్నా. ఫ్లెట్ కి ఇంకా చాలా టైముందట. ఏమీ తోచక ఈ ఫ్లెట్ దిగి వచ్చేవాళ్ళని చూద్దామని వచ్చి ఇక్కడ కూర్చుంటే ఆ అమ్మాయైవరో- ఒక్క-క్షణం ఈ పువ్వులు పట్టుకోండి ఆంటీ, నేను వెంటనే వస్తానని వెళ్లింది. బహుశా నువ్వు చెప్పిన సువర్ణ ఆమె నేమో" అన్నదామె.

ఆమె పక్కనే కూర్చుని 'సువర్ణ' కోసం నా నిరీక్షణ ప్రారంభించా. బహుశా నన్ను ట్రాస్ట్ చేసినందుకు ఆమె ఈ ఫ్లాను వేసి ఏ పక్కనుంచో అట్టే వచ్చేస్తోందేమోనన్న ఆలోచనాకటి ఆప్పుడే మనసులో ప్రవేశించింది. అయితేనేం? నేను ఆ పరిక్షణలో గెలిచినట్టే.

